

DEFINICE

To není tak jednoduché.....Pokusím se vymezit horní a dolní hranici pojmu hala.

Nejprve **horní**: Minule jsem mluvil o stadionech, ale ono se to, ostatně jako mnoho jiných věcí, s postupující dobou zamotává. Víc a víc stadionů má totiž mobilní zastřešení. Zvláště tenisové stadiony, protože tenis je na déšť choulostivější než fotbal/hráčům by to klouzalo a mokřými míči s nasáklým plstěným povrchem se hrát nedá/. Ale i řada stadionů má pohyblivé zastřešení. Zatáhne-li se střecha, je to hala nebo stadion? Současná terminologie to řeší slovem ARENA. To je asi tedy ta horní hranice.

Dolní hranici bych hledal mezi pojmy tělocvična a hala..... ale kde je to rozhraní? Já myslím, že za halu můžeme označit větší zastřešené stavby se sportovní plochou min. 20/40 a alespoň minimální diváckou kapacitou. Takovou halu – jak vidíme v okolních zemích – budeme mít časem v každém větším městě.

Tak jako jsem si u stadionů vybral **menší měřítko**, udělám to i tady. Areny nechme stranou. I tak to je pro české město hóódně drahá stavba. A máme-li za ní dát tolik peněz, měla by přece být intenzivně využívána. Ještě mnohem intenzivněji, než dokáže několik sportovních mužstev.

Na halu by se proto, dle mého názoru, mělo pohlížet spíše než jako na čistě sportovní jako na **m ě s t s k o u**. Tímto ohřívám svou polévku sokolskou. Vzpomeňte se, jak Sokol ve svých stavbách kombinoval kulturu, zábavu a sport. Tím říkám, že by hala neměla sloužit pouze sportu, ale i dalším funkcím – např. kino, divadlo, varieté, koncert, politická shromáždění, hospodářské výstavy, náboženství, prezentace - např. aut....., ale i dalším. V krizových situacích může sloužit např. jako očkovací středisko, evakuační středisko /povodně/ apod. Vždyť je na to dost velká a bohatě vybavená sprchami a toaletami. Hala by zkrátka měla vyhovět vzhledem k rozsahu investice co nejširší paletě zájmů a potřeb. Pragmaticky lze na to nahlížet také tak, že tento pohled taky nejspíše povede k nalezení konsensu v zastupitelských orgánech zadavatele. Ne všichni zastupitelé jsou fanoušci sportu.

Veškeré potřeby a zájmy všech vyjádřené v přípravných diskusích se pak stanou podkladem pro sestavení **stavebního programu** pokud možno odbornou projektovou kanceláří, která spolu se sestavením programu odhadne potřebnou zastavěnou plochu. A pak mohou městské orgány teprve umísťovat.

UMÍSTĚNÍ / URBANISMUS

Obvykle se staveniště nehledá od nuly, ale vybírá se z několika alternativ. Je to stejné, jako jsem o tom mluvil u stadionů. Zvažují se vlastnosti v úvahu přicházejících alternativních stavenišť – jejich vhodnost - a tak vznikne podklad pro rozhodování v městských orgánech.

Volba musí také respektovat platné územně plánovací doklady města. V územním plánu sledujeme především, zda je plocha určena pro stavbu občanské vybavenosti či zda je zařazena mezi stavby veřejného zájmu. Určující je také výškový limit a míra zastavění území.

O výhodách a nevýhodách brownfieldů jsem mluvil minule – týká se to beze zbytku i hal, ačkoliv pozemek pro výstavbu haly je trochu menší.

Jestliže u stadionů jsme mluvil o umístění na obvodu centra nebo na předměstí, považuje-li město halu za skutečně významnou pro svůj život, může se uvažovat i o výstavbě na cenném pozemku v **centru**, což ale musí vést k podzemnímu parkovišti.

Ze sportovního hlediska je výhodné umístění v městském **sportovním areálu**, který umožní synergetické využívání jednotlivých zařízení /posilovna, bazén, běžecká dráha/.

V každém případě je velmi vhodná je blízkost větší školy jakéhokoli stupně, neboť škola zvýší vytížení haly v dopoledních hodinách.

Pro své okolí je existence městské haly ekonomickým impulsem, zvláště pro podniky pohostinské a ubytovací. Někdy může zhodnotit i plochy určené pro bydlení.

Hledejme místa s přímou vazbou na hromadnou dopravu – městskou i mimoměstskou, což přinese zmenšení ploch potřebných pro parkování. Norma chce pro halu více parkovacích míst než pro stadion, a to 10 – 12. Na návštěvnosti se příznivě projeví, pokud bude stavba v dosahu mimoměstské – autobusové nebo vlakové dopravy. Taková městská hala má totiž nadměstský - regionální význam.

Projektová dokumentace také musí v řešení širších vztahů hledat maximum pěších vazeb v systému okolní zástavbě, dále je rozvinout a doplnit a rozšířit i počet cyklostezek.

Jsou ale s výstavbou haly spojeny i **obtíže**. Je to především zvýšení objemu individuální dopravy, již zmíněná potřeba fádnic zpevněných ploch pro stání vozidel a nutno říci, že i velmi obtížné zapojení rozměrné, cca 10 , spíš 12m vysoké, málo členěné a obvykle bezokenní rozměrné hmoty haly do prostorové struktury města. Opravdu není snadné ji umístit. Městská hala je velká, má jiné měřítko než ostatní stavby a je nákladné – finančně a tepelně, aby měla velké plochy zasklení - skleněný plášť. Má tedy na fasádě plné, tedy „nekomunikující“ plochy, což působí těžkopádně. Paušalizují, ale těžko ji včlenit do historického prostředí.

Důležitou otázkou, která s volbou staveniště souvisí, je řešení **parkování** v rozsahu vyžadovaném předpisy o dopravě v klidu. Výpočet provedený dle ČSN 73 6110 povede k relativně vysokému počtu stání, která ale budou málo časově vytížena. Tab.34 této normy uvádí v hale s diváky požadavek 1 stání na 10-12 sedadel. Tento ukazatel může být redukován s ohledem na dostupnost stavby, velikost sídla a možnosti využití MHD. Zhruba můžeme říci, že na 1 stání potřebujeme 25m² pozemku, což zahrnuje i komunikace pro pojezd na parkovišti.

Takže: 1000 diváků = 100 aut = 2500m² = 100 x 250 m. Z toho jednoznačně plyne, že parkoviště by měla být rozdělena na více co nejoddělenějších částí a osázena stromy.

Staveniště musí být posouzeno i z hlediska inženýrskogeologického. Za **nevhodná** lze označit ta s vysokou hladinou spodní vody, poddolovaná území nebo s jinak komplikovanými základovými poměry. Zvyšuje to cenu stavby.

Výstavbu může finančně ovlivnit i přítomnost inženýrských sítí vyššího řádu, které by vyžadovaly přeložení.

ENERGETIKA / ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Aby hala nebyla zátěží pro životní prostředí a aby provozní náklady byly co nejnižší snažíme se o maximální využití alternativních zdrojů energie. Využití obnovitelných zdrojů energie hraje v celém výpočtu energetické náročnosti klíčovou roli - PENB - a bez nějaké formy obnovitelného zdroje energie je získání stavebního povolení prakticky nemožné.

Jedním z nástrojů pro snížení spotřeby energie je rekuperování tepla ze vzduchu vydechovaného systémem vzduchotechniky.

Čistým zdrojem tepla mohou být geotermální vrty nebo tepelná čerpadla.

Takto sníženou potřebu tepla, neboť se nepodaří zásobovat halu pouze alternativní energií, může asi nejnázne naplnit spalování zemního plynu, eventuálně kogenerační systém.

Jedním ze způsobů, které mohou snížit **spotřebu pitné vody** je využívání tzv. šedé vody, tedy odpadní vody z odtoků ze sprch a umyvadel. Černou vodu představuje odpad z wc a pisoárů. Čištěním šedé vody vznikne tzv. bílá voda, užitková voda vhodná pro další využití v budově jako je splachování, mytí podlah nebo zalévání. Protože čištění je relativně jednoduché oproti čistírně odpadních vod, je recyklace šedých vod – spolu s využitím dešťové vody – možná právě u třeba sportovních staveb.

Norma ale předpokládá využití **dvou oddělených potrubí**, jedno odvádějící černou vodu a druhé šedou vodu.

Tak, to byla ponaučení pro přemýšlení o vnějších vztazích hal. S kolegy Vacíkem a Kazimourem /FA/ jsme v roce 22 napsali knížku, která má radit městům, jak připravovat výstavbu městských hal. Předkládáme jim v ní model, který teď popíšu.

VSTUPNÍ PROSTORY

Hlavní vstup diváků by měl být z hlediska architektonické kompozice na významném místě budovy, jasně viditelný z přístupových komunikací pro pěši a měl by být zdůrazněn, například markýzou nebo jinak.

Doporučujeme oddělení vstupu diváků od vstupu sportovců. Důvodem je především jejich odlišný charakter: **Vstup sportovců** má každodenní charakter, a proto se zde zřizuje recepce, neboť sportovci přicházejí někdy do haly i několikrát denně /více tréninkových fází, trénink a regenerace apod./. Zde jsou vydávány klíče nebo karty pro vstup do jednotlivých šaten. Probíhá zde každodenní úklid. Vstup pro sportovce by měl mít blízkou vazbu na parkoviště.

Vstup **pro diváky** funguje naproti tomu nárazově, tedy pouze při akcích s návštěvou. Rodiče na běžný trénink pustíme vchodem sportovců, lze použít návleky na obuv. Je prostorově zbytečně nákladné, aby se vstupenky prodávaly ve vstupní hale pro diváky, kde by případné shluky u pokladen překážely hladkému proudění diváků do budovy. Vstupenky sice dnes převážně kupujeme na internetu, ale pokladnu přesto umístíme samostatně někde mimo. Kontrolu vstupenek může provádět technické zařízení /např. jako u lyžování/, problémy dořeší přítomná pořadatelská služba. Úklid zde proběhne po skončení akce a prostory nejsou v mezidobí užívány.

Jak u sportovců, tak u diváků musí být pamatováno na předpisy o bezbariérovém vstupu do budovy a úpravě okolí.

Dalším vstupem do haly je **technický**, který navazuje na příjezdovou komunikaci. Bude sloužit i pro zásobování. Sem budou přijíždět auta technických firem provádějících revize a opravy v budově, dodávky nového vybavení při výměnách opotřebovaných částí a vozidla zásobující občerstvení. Je-li podlaha haly zhruba v rovině okolního terénu, lze uvažovat i o vjezdu na sportovní plochu /ovšem zakrytou ochrannou vrstvou/, což může být výhodné pro přepravu např. reprosoustav pro koncerty.

PLOCHA PRO AKTIVITY

Názvem /angl. activity area/ naznačujeme, že nemusí sloužit pouze sportu ale i různým jiným činnostem.

Její rozměry ovšem vycházejí ze sportovních pravidel.

Jde o pravidla těchto sportů :

futsal	20/40 m
florbal	20/40 m
házená	20/40 m

To jsou tři největší a musí být respektovány. Otázka je jak široké mají být plochy vně čar. Z provozního hlediska by bylo žádoucí pásmo 3m okolo celého hřiště, ale cena každého 1m² je vzhledem k rozponu zastřešení a výšce haly značná. Záleží na technických předpisech té, které soutěže. Obecně lze říci, že čím vyšší soutěž, tím vyšší požadavky. Je tím více pořadatelů a rozhodčích, mohou být vyžadovány reklamní panely, někdy jsou kamery přímo u plochy apod.

Zde jsou rozměry hřišť pro další míčové sporty.

basketbal	15/28 m
tenis	11/23.8m
volejbal	9/18 m
nohejbal	9/18 m
stolní tenis	1.52/2.74m

Doporučujeme světlostou výšku 9m /moder.gym. 13.5m/

Hala ale nemusí sloužit jen míčovým hrám, ale velmi dlouhé řadě sportů, které v ní netrénují, ale mohou tam konat významné soutěže před diváky – např. bojové sporty, silové sporty, šerm, gymnastika atd.

Došli jsme s kolegy k závěru, že **nejefektivnějším konceptem haly**, má-li sloužit tréninku i utkáním před diváky, je umístění **dvou základních sportovních ploch 20x40** /s výběhy viz výše/, kterou můžeme rozdělit zavěšenými zábranami na dvě i více částí a tím maximálně využívat pro trénink. Pro utkání hraná v přítomnosti diváků slouží teleskopické tribuny. Jejich moderní technické řešení umožňuje posun tribun ve složeném stavu a přesné ovládání vysunutí a zasunutí prostřednictvím laseru. Volitelná, flexibilní přítomnost tribun na sportovní ploše příznivě ovlivní náklady stavby. Ve složeném stavu tribuna zabírá velmi malou plochu /pruh šíře cca 80 cm/. Tím výrazně klesne nárok na rozměry konstrukce zastřešení – rozpon, které zásadně ovlivňují výši nákladů stavby.

Naléhavě doporučujeme, aby prostor sportovišť **neměl okenní otvory**, zejména ne na tři slunečné světové strany. Plocha pro aktivity je velká a nikdy nebude rovnoměrně osvětlena denním světlem. Nerovnoměrné osvětlení je nevhodné a vyrovnaného smíšeného osvětlení lze docílit jen stěží vzhledem ke kolísání jasů vyvolanému změnami denní doby a počasí. Kosodélníky slunečního světla na podlaze haly velmi ztěžují orientaci a sledování míče, stejně jako vysoký jas oken. Zkušenosti ukazují, že v provozovaných halách s okny se provádí improvizované dodatečné zatemnění.

Strop haly nese mnoho různých technických zařízení. Tato zařízení je nutno kontrolovat, čistit, seřizovat, opravovat, eventuálně vyměňovat – např. světelné zdroje. Proto je potřeba již v přípravné fázi řešit přístup do výšky cca 9 - 11m nad celou plochou.

OSVĚTLENÍ

Existuje ČSN EN 12193 Světlo a **osvětlení** – osvětlení sportovišť v současném znění. Norma má zajistit dobré podmínky vidění nejen pro sportovce, ale i pro rozhodčí, diváky a zároveň vyhovět potřebám videozáznamu nebo televizního přenosu. Návrh osvětlení musí být svěřen odborné firmě se zkušenostmi v oboru.

Osvětlení sálu musí být navrženo tak, aby umožnilo svítit v **různých režimech**. Např. úklid - údržba, trénink v celé hale nebo v její části, sportovní utkání v centru plochy s účastí diváků, společenská akce /různé typy/, televizní přenos. Pro omezení oslnění jsou v normě také pro jednotlivé druhy sportů uvedena omezení ohledně umístění svítidel. Tak mohou být navržena schémata osvětlení pro jednotlivé druhy sportů.

Důležitou otázkou je volba materiálu nášlapné vrstvy **podlahy**. Lze zvolit přírodní dřevěný povrch nebo vybrat ze široké palety povrchů umělých. Jak jsme uvedli v úvodu, hala by měla sloužit množství

různých aktivit. Z tohoto hlediska by mělo být nahlíženo i na řešení podlahy. Pro rizikové příležitosti může být podlaha zakryta ochranným kobercem nebo deskami. Snad největší riziko poškození povrchu představuje ocelové zakončení podpatků dámské společenské obuvi. Pro společenské akce se často k zakrytí používá Baletizol, který nabízí řadu barevných provedení. Je zvláště vhodný pro události s tancem.

Dřevěnou podlahu z palubek /vhodné pro basketbal – např. povinné v NBL/ lze zkonstruovat jako pružnou v celé ploše – viz 2.ročník.

Nesmíme zapomenout do podlahy zakreslit veškerá pouzdra s krycími víčky pro pozdější vkládání sloupků a kotvení střední pásy tenisových sítí, volejbalových kůlů, případně pro kotvení gymnastického náradí.

Vzhledem k rozsahu plochy bude k úklidu používán bateriový **mycí samohybný stroj**. Proto musí bezprostředně na hlavní sál navazovat místnost vybavená výlevkou pro parkování, dobíjení a údržbu tohoto stroje.

Potíže při udržování čistoty haly přináší házená. Hráči /s výjimkou dětí v přípravkách/ používají na ruku lepidlo, které se pak přes míč přenáší na podlahu, stěny, lavičky až do šaten. Znečištění podlahy lepidlem pak vadí hlavně florbalu. Souběh těchto sportů vyžaduje zvýšené náklady na čištění.

Reklamní i jiná sdělení /textová i obrazová/ i v pohyblivé podobě mohou být prezentována na reklamních LED mantinelech. Lze vytvořit orámování celé hrací plochy /v odstupu/ - tzv. LED perimetr. Obraz je ovládán prostřednictvím PC z pracoviště režie.

AUDIOVIZUÁLNÍ TECHNIKA

Aby hala dobře plnila všechny funkce, musí být kvalitně ozvučena a vybavena plochami pro sdílení obrazu.

Abychom získali dobré akustické vlastnosti hlavního sálu musíme použít všude, kde je to možné, povrchové materiály, které málo odrážejí zvuk a docílit správné doby dozvuku. Protože hala by měla sloužit i účelům kulturním, doba dozvuku by neměla překročit 1 vteřinu.

V rámci elektroinstalace musí být k ploše pro aktivity přiveden třífázový proud – např. do dvou zásuvek 3x63A, které budou připraveny pro napojení reproduktorů, jevištní techniky a osvětlení.

Audiovizuální systém haly je řízen z místnosti režie, která potřebuje dobrý výhled na celou plochu haly.

Za běžné vybavení lze dnes označit umístění dvou kamer na stropní konstrukci a dvou až tří kamer s lidskou obsluhou v prostoru haly, z nichž jedna bude umístěna na ose středové čáry.

V tomto typu haly předpokládáme umístění dvou velkoplošných obrazovek.

PROSTORY PRO SPORTOVCE

ŠATNY A UMÝVÁRNY

V této zóně budou umístěny šatny a jejich hygienické příslušenství. Další, menší šatny budou sloužit terénérům, rozhodčím, případně pedagogům v případě užívání školou – budou se v nich střídát.

Utkání vyšších úrovní výkonnostního sportu jsou spojena s antidopingovou kontrolou, což vyžaduje oddělený prostor.

Šatny sportovců budou dvojího druhu:

dvě velké šatny domácí / hosté pro významná soutěžní utkání

6 - 8 běžných šaten pro tréninky a školní výuku

2 šatny pro rozhodčí /ženy,muži /

Potřebný počet šaten ověříme pomocí modelů užívání /střídání/ při tréninku a při pořádání turnajů. Protože se jedná v hale o převážně týmové sporty, navrhuje se šatny buňkové, kde buňku tvoří šatna a umývárna s wc. Prostorově úspěšnější jsou šatny bez skříněk – věšákové. Lze je doplnit malými boxy na individuální uložení cenných drobných předmětů. ČSN 734108 Hygienická zařízení a šatny, ze které jsme čerpoali na cvičení NS IV, vyžaduje u věšákových šaten pouhých 0.3 m² na osobu, což by znamenalo, že 20 sportovců může užívat šatnu 3 x 2 m. To možné není. Vhodnějším ukazatelem je asi 1.0 m² na sportovce.

Obvykle se pro šatnu 15 – 20 m² sloužící pro 15 – 24 sportovců instalují 3 sprchové výtoky, umyvadlo a kabina wc. Velká šatna typu domácí/hosté může být vybavena šesti sprchami a dvěma kabinami wc, event. pisoirem. Umývárny by měly být navrženy s ohledem na co nejsnazší úklid a tím co nejvyšší čistotu jako jednoprostorové, bez rozdělovacích stěn, s rovnou podlahou spádovanou do žlábků – viz 2.ročník.

ŠATNY TRENÉRŮ

Mnozí trenéři se zúčastňují tréninků aktivně – zvláště u mládeže - a potřebují proto možnost převlečení a očisty. Trenéři ovšem vykonávají také množství administrativní práce /zajištění soustředění, tréninkové plány, metodika, komunikace s rodiči a další/ a potřebují proto klidné pracoviště vybavené počítačem. To ovšem nemusí být přímo v šatně, ale musí být umístěno v objektu haly.

PROSTORY PRO ROZCVIČENÍ

Významnou roli v prevenci zranění pohybového aparátu hraje ve sportu rozcvičení. Šatnový komplex by měl být doplněn místností pro rozcvičení, především strečink a zvýšení tepové frekvence /např. rotopedy, které ale mohou být umístěny na chodbě/.

KONTAKT S MÉDIÍ

Součástí práce profesionálních sportovců a trenérů je kontakt s médii. Jsou smluvně zavázáni, aby se s novináři stýkali, odpovídali na dotazy, navštěvovali tiskové konference. K tomu setkávání by měl být v hale určen prostor – tzv. mixzóna. Je vhodné ji umístit v návaznosti na hrací plochu, neboť emoce, které sport koření, jsou zde intenzivní a v televizním vysílání jsou tyto bezprostřední rozhovory součástí přenosu.

Důležité je splnit technické podmínky pro televizní přenosy. Především je to příjezd, umístění a technické napojení přenosové techniky /přenosový vůz, vůz s technikou, grafika, satelitní vůz/. Potřebná plocha pro televizní techniku je cca 800m² rovinné plochy. Mezi místem pro přenosové

vozy a interiérem haly musí být vybudován kabelový kanál nebo prostup ve fasádě, aby kabely neprocházely improvizovaně pootevřenými dveřmi nebo okny.

PROSTORY PRO REGENERACI

Zdraví a výkonnost sportovců lze pozitivně ovlivnit regenerací. Do šatnového bloku tedy doporučujeme zařadit prostory pro fyzikální regeneraci, jejíž vybavení nejlépe specifikuje odborník. Regenerační prostředky se dělí podle energie využívané k léčbě: elektroterapie, magnetoterapie, fototerapie, mechanoterapie, termoterapie, hydroterapie, kombinovaná léčba. Část výše uvedených terapeutických prostředků má podobu přístrojů. Stavební přípravu vyžadují sauny, kryosauny, vířivky /hydromasáž a aerace/, Kneippovy lázně apod. Nezastupitelná při regeneraci a rehabilitaci po vysoké zátěži je role fyzioterapeuta a maséra.

PROSTORY PRO DIVÁKY

Požadavky na prostory pro diváky nejen pro sportovní haly specifikuje Evropská norma ČSN EN 13 200 Zařízení pro diváky. V tomto materiálu pracujeme s představou 900 diváků na teleskopických tribunách. Návrh řešení jejich pohybu v hale by se měl vyhnout přístupu na tribuny zespodu, tedy ze sportovní plochy. Důvodem je **bezpečnější evakuace** po schodištích vzhůru než dolů a ochrana sportovního povrchu.

Hlediště také musí být bezpečné, tzn. že z něj diváci mohou snadno a rychle odejít v případech mimořádných událostí. Norma ČSN-EN 13200-1 Zařízení pro diváky požaduje ve věcech evakuace: Mezi schodišti smí být v halách max. 28 sedadel.

Maximální vzdálenost k bezp. místu je v hale 30m.

Minimální šířka východu z hlediště je 1100mm, což umožňuje odchod 100 os/min z rovné plochy, ze stupňů je to 79 os/min.

Velmi důležitou roli při evakuaci hraje jasná grafická orientace.

Projektová dokumentace musí samozřejmě respektovat všechny normy týkající se požární bezpečnosti staveb.

V zóně diváků se zřizují prostory, které v době utkání slouží pro pozvané hosty – tzv. **VIP**. Mívají podobu salonku s prosklenou stěnou, která umožní sledovat dění v hale. Stěna by měla být průchozí, aby hosté mohli vyjít na galerii a pocítit – uslyšet diváckou atmosféru v hale či hudební vystoupení. Na salonek navazují kromě toalet místnosti pro přípravu občerstvení a teplých a studených nápojů. Mimo utkání poslouží tyto prostory třeba jako zasedací místnost, klubovna, místnost pro rozbory videa atd.

TOALETY DIVÁKŮ

Jejich počet se navrhuje dle momentálně platné vyhlášky takto: vždy pro 50 žen nebo 100 mužů musí být k dispozici alespoň jedna samostatná místnost se záchodovou mísou a dále vždy pro 50 mužů jedno pisoárové stání nebo mušle a alespoň jedna samostatná místnost se záchodovou mísou pro osoby používající vozík pro invalidy.

Aby wc diváků byla pachově zcela oddělena od veřejných prostor, musí mít **odvětrávané předsíně** s umyvadly.

ŠATNY PRO DIVÁKY

Pro diváky se šatny dle našich zkušeností nenavrhují.

OBČERSTVENÍ

Občerstvení by kromě samozřejmé kvality nápojů a potravin mělo poskytovat služby rychlé a hygienické. Důležitá je rychlost obsluhy zejména u sportovních akcí s časově určenou délkou přestávky.

V konceptu haly můžeme volit pro občerstvení ze dvou možností:

- stálý provoz
- příležitostný při diváckých akcích

Personál občerstvení musí mít hygienické zařízení oddělené od zařízení pro veřejnost.

Ekonomickou alternativou spořicí mzdové náklady mohou být automaty na potraviny i nápoje.

SKLADY

Provoz víceúčelového sálu potřebuje rozsáhlé skladové zázemí, které může být různě rozděleno do více místností. Dostatek skladovacích ploch má pro správné fungování haly zásadní význam. Pokud jsou sklady umístěny v jiném podlaží než plocha pro aktivity, je nutno instalovat **nákladní výtah**.

MIMOSPORTOVNÍ VYUŽITÍ HALY

KULTURA

Hala se svými rozměry a teleskopickými mobilními tribunami pro cca 900 diváků je vhodným prostorem i pro pořádání kulturních událostí. Může jít o divadlo různých forem s omezenou výpravou oproti tradičním divadelním domům, různé druhy hudebních vystoupení - operní zpěv, sborový zpěv, lidové soubory, koncerty symfonické hudby, moderní hudby – kapela, DJ, atd. Různé umělecké formy vyžadují instalaci podia, jeho proměnlivého nasvícení, instalaci jevištního ozvučení, eventuálně další jevištní technologie. Je zřejmě ekonomičtější si tyto technologie pronajmout.

Při umístění jeviště na půdorys plochy pro aktivity je při některých uměleckých akcích nežádoucí pohled např. na prázdný prostor nebo prázdná sedadla za scénou. Rovněž pohyb účinkujících mezi šatnami a jevištěm musí být divákům skryt. Pro tento účel se dodávají speciální těžké sametové závěsy, které se upevňují na napjatá lana.

KOMERČNÍ AKCE, MÓDNÍ PŘEHLÍDKY, KONFERENCE, PLESY ATD.

Přehled akcí, které lze v takto pojaté hale uspořádat je široký a záleží především na aktivitě a invenci pořadatelů. Nabízejí se různé typy komerčních akcí ať už ve formě výstavy produktů nebo spojené s prodejem.

Atraktivní mohou být módní přehlídky, při kterých bude využito mnohé z jevištní techniky popsané výše.

Diváci ovšem musí sedět na **židlích, eventuálně u stolů**. Nábytek by měla hala v inventáři mít i z důvodu pořádání konferencí, plesů či shromáždění občanů. Konference využijí výše popsané audiovizuální techniky a plesy ozvučení, podium.

KRIZOVÉ SITUACE / EVAKUACE

Státní správa, kraje i města a obce mají vypracovány plány ochrany obyvatelstva při mimořádných událostech a nebezpečných situacích. Jako jeden z prvků tohoto systému v daném regionu může sloužit relativně velký prostor městské sportovní haly a její rozsáhlé hygienické vybavení.

EPIDEMIE – OČKOVÁNÍ

Poučení nedávnými zkušenostmi můžeme nahlížet na budovu městské haly také jako na místo potenciálně vhodné pro hygienická opatření většího rozsahu. Hala se relativně snadno může stát očkovacím místem /OČM/ případně velkokapacitním očkovacím místem /VOČM/ dle kategorizace ministerstva zdravotnictví.